

A te néped utat tör...

újabb kegyhelyekre zarándokolunk
a Mária Rádió Világcsaládjával

Aki valaha zarándokolt, az ismeri azt az érzést, hogy mennyire élménydús egy ilyen út, mennyi mindent lehet megtapasztalni közben, olykor lángol az ember szíve, a végén pedig kissé nehéz hazatérni. Kicsit ahhoz az érzéshez hasonlítanám, mint ami lehetett a Tábor hegyen, „Uram, jó nekünk itt lenni” ... de aztán onnan is vissza kellett menni.

Ezek a gondolatok jutottak eszembe most, az év végéhez közeledve. Idén volt az eddigi leghosszabb zarándoklatunk. Már tizennégy Mária-kegyhelyen jártunk, imádkoztunk és hátramaradt még egy, a mexikói Guadalupe. Azt nem tudhatom, hogy Önöknek milyen élményt nyújtottak ezek a közös imák, de magam részéről

elmondhatom, hogy külön-külön mindegyiknek megvolt a maga „varázsa”, minden egyes alkalommal felemelő volt megtapasztalni a közös ima erejét, azt, hogy együtt dobbant több százezer szív a Boldogságos Szűzanya palástja alatt. Hálás vagyok, hogy részese lehettem ezeknek a csodáknak és azért, mert picit láncszem voltam a vilá-

Guadalupei Szűzanya

got körülölelő rózsafüzérben.

December 12-én, 18 órától tartsanak velünk és imádkozzunk újra együtt. Adjunk hálát minden kapott kegyelemért és kérjük Isten segítségét és áldását a következő évre, hogy tudjunk újra felkerekedni és körbejárni a világ kegyhelyeit, utat törve a ránk bízottak számára!
Vidican-Lokodi Tünde

Gyökössy Endre:

Karácsonyi ima

Kedves Atyánk!

Most mindnyájan azokért imádkozunk, akik emberileg magányosak lesznek karácsony szentestéjén, és ha valamilyen fájdalmas a magány, akkor ezen az estén kétszeresen vagy tízszeresen is az. Érettük imádkozunk, hogy ha magányosak is, ne legyenek egyedül, akkor se, ha csak egy szál gyertya lobog előttük. Az az egy szál gyertya jelentsen Téged, világ Világossága, Aki fénynek, vigasztalásnak, békecséggnek és erőnek jöttél közénk.

Most azokért imádkozunk, akiknek kétszeresen fáj a karácsony, mert valahol szétszóródva a világban még egy fenyőgallyat sem találnak, mert talán ott nincs is, talán csak egy borókaág, talán valami trópusi növénynek leszátkított levele, de ők arra gondolnak, hogy itthon karácsony

van. Talán gyermekünk, unokánk, bátyánk, szülönk. Uram, add, hogy karácsony történéjé szívében, légy jó békecséggben velük, a mi szétszórtságunkkal, ezzel a szétszórtság és szétdobált néppel.

Uram, azokért könyörgünk most, akik először töltik özvegyen ezt a karácsonyt. Múlt karácsonykor a párjuk még ott ült mellettük, és most azért lesz könnyes a szemük, hogy az a csók, amit azon a karácsonyon adtak, nem volt elég meleg. Uram, tanítgass bennünket, hogy míg élünk, meleg szóval szóljunk. Uram, bocsásd meg nekünk, hogy sokszor úgy megyünk el, hogy elfelejtettük megmondani a másoknak: jó volt, kedves volt, szeretettük.

Uram, köszönjük gyermekeinket, akkor is, ha ők nem köszönnek meg bennünket. És köszönik a gyermekek a

Karácsonyi ima folytatás az előző oldalról

szülőket, még akkor is, ha sokszor már nyűgösek, öregek, morgolódnak, kesergők, már kiesnek ebből a világból, mert idegenek. Kérünk, adj türelmet gyermekeinknek, hogy tudjanak hordozni bennünket öregecskén, sokszor értetlenül, másvilágból itt maradtunk.

Uram, hadd történjen karácsony, hogy férj a feleséget, feleség a férjet, gyermek a szülőt, szülő a gyermeket ne csak egy napig szeresse, hanem akkor különösképpen és jobban! Hogy te ott lehess, aki testet öltött Szeretetet vagy.

És most azokért imádkozunk, akik már Nálad vannak. Tudjuk, hogy nem kell értük imádkoznunk, de nekünk jólesik rájuk gondolni, jólesik úgy gondolni rájuk, mint akik Nálad vannak, Benned vannak és Általad élnek. Nem tűzünk le kis gyertyákat a sírjukra, de most gondolatban megáldjuk az emléküket.

És most egyenként, és magam is Uram, arra kérlek, hogy ne mi legyünk, akik elrontjuk a karácsonyestét rosszkedvvel, mogorvasággal, idegességgel, kapkodással, morgolódással.

Kérünk Urunk, hogy történjen bennünk és általunk, kis családban és ebben a nagy családban karácsony a Te Szent Igéd, Szentlelked által, a Te szent asztalod felett.

Ámen.

Nyitott kapukkal várjuk Jézust

Adventi ráhangoló a Mária Rádióban is

A Zarándok.ma internetes magazin Adventi ráhangoló sorozatába idén is bekapcsolódhatnak az Erdélyi Mária Rádió hallgatói.

Vigyünk ki keresztény életünk kapuján egy-két életadásra nem alkalmas hiedelmet. Lényeg nélkül lényegtelen formák csillogása lesz a nagy ünnep. A szív zárva maradása nem hozza be Jézust. Így a Karácsony világi ünnep marad. Karácsonyi vásárok jó illatával ugyan, de sok kiadással, ez és az, de az Úr elmarad, elfelejtjük. Karácsonykor nem a karácsonyfa születik. Hanem az Istennek a Fia. „Megszületik az Úr, megszületik a Megváltó, aki eljött a megváltásunkra”. Az ünnep szemlélődésre indít. Jézus a középpont. Mert az Úr, aki már eljött, itt van, visszatér, újból eljön. Belép a hit kapuján, személyesen hozzánk.

Kérdezi: Hogyan alakul az életed? -fogalmaz Szénégető István atya, az Adventi ráhangoló vezető szerkesztője.

Ebben az évadban is kiváló lelki vezetők kísérik zarándoklatunkat Heiter Robert Gottfried szepetneki plébános, Bartha Angéla SSS szociális testvér, Jármí Zoltán székesfehérvári görögkatolikus szervezőlelkész és Pál József Csaba temesvári megyéspüspök személyében. Tartsanak velünk!

További információk a zarandok.ma/advent oldalon olvashatók.

Bepillantás a műsorok mögé: Élő víz folyói

Mărgulescu Cotiso vagyok, négy gyerekes családapa, végzettségem szerint katolikus teológus és földrajz-német szakos tanár. Az idén volt tíz éve, hogy a Marosvásárhelyi Imádság Háza teljes idejű szolgálója vagyok. Ez azt jelenti, hogy a

munkatársaimmal együtt a munkánk abban áll, hogy napi négy órában Istent imádjuk és közbenjárunk, a munkánk további négy órájában pedig az egyesületünk más tevékenységében dolgozunk. Az Imádság Háza célja az, hogy legyen egy hely, ahol Isten állandóan imádván van, és ahova Isten népe, a keresztények, összegyűlnek az imádatban.

Bár az elsődleges feladatomban az imádság, mégis elhívtást érzek arra is, hogy tanítói tehetséggel hozzájáruljak ahhoz is, hogy a keresztények egyre jobban megismerjék hi-

tüket, megismerjék a Szentírás és az Egyház tanításait, és a hétköznapi életben tudják alkalmazni Isten igazságait, és így az Ő akaratában éljenek. Mindez pedig úgy történjen, hogy mindannyiunk életében megvalósuljon az, amiről Szent Pál ír: „járjunk az igazság szerint szeretetben, és mindenben nőjünk fel őhozzá, Krisztushoz, aki a fej.” (Ef 4,15).

Azt hiszem, napjaink Egyházában az egyik legnagyobb kihívás az, hogy a keresztények többé már ne „lelki kisgyermekként”, bizonytalanul, kicsinyesen, másoktól függve éljenek, hanem felnőjenek a lelki életben, felelősséget tudjanak és akarjanak vállalni, és hozzájáruljanak Isten országának építéséhez.

Az Élő víz folyói műsornak éppen ez az célja: ráébreszteni a keresztény testvéreket hitünk mélységeire, és arra a minden elképzelést meghaladó gazdagságra, amelyet Isten a lelki életben a rendelkezésünkre bocsátott. Hogy a mi bensőnkben is „élő víz folyói” fakadjanak, nemcsak saját magunk érdekében, hanem Isten dicsőségére és az Egyház javára.